

Dispozitivul

Articolele 16, 184, 186-188 și 192 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări și unei practici naționale care obligă o persoană impozabilă, a cărei înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată (TVA) a fost anulată pentru o perioadă determinată din cauza neevidențierii unor operațiuni impozabile în deconturile sale de TVA depuse timp de șase luni consecutive, să efectueze o regularizare a TVA ului dedus în amonte în legătură cu achiziționarea unor bunuri de capital, fără ca respectiva persoană impozabilă să fie autorizată să dovedească faptul că sunt îndeplinite condițiile de fond pentru a putea beneficia de dreptul de deducere, pentru motivul că există o prezumție irefragabilă că persoana impozabilă a folosit aceste bunuri pentru alte scopuri decât activitățile economice.

(¹) JO C 191, 10.5.2022.

Cerere de decizie preliminară formulată de către Judecătoria Lehliu-Gară (România) la data de 29 martie 2022 – procedură penală împotriva KN, LY, OC, DW

(Cauza C-230/22)

(2022/C 368/15)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Judecătoria Lehliu-Gară

Părțile din acțiunea principală

KN, LY, OC, DW

Întrebarea preliminară

Articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană (referitor la respectarea principiilor statului de drept și respectarea drepturilor omului) prin raportare la articolul 48 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, referitor la dreptul la apărare, și la articolul 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, referitor la principiul legalității infracțiunilor și pedepselor, se opun reglementării la nivel național, ca infracțiune, a unei fapte de îndeplinire a unui act cu încălcarea oricărei legi, fără indicarea expresă a legilor sau a dispozițiilor din legi a căror încălcare atrage angajarea răspunderii penale?

Cerere de decizie preliminară formulată de către Curtea de Apel București (România) la data de 6 mai 2022 – procedură penală împotriva C.J.

(Cauza C-305/22)

(2022/C 368/16)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Persoana care face obiectul mandatului european de arestare

C.J.

Întrebările preliminare

1) Dispozițiile articolului 25 din Decizia-cadru 2008/909/JAI (¹) trebuie interpretate în sensul că, în situația în care instanța de executare a unui mandat european de [arestare] intenționează să aplice articolul 4 [punctul] 6 din Decizia-cadru 2002/584/JAI (²) pentru recunoașterea hotărârii de condamnare, are obligația de a solicita hotărârea și certificatul emis în temeiul Deciziei-cadru 2008/909/JAI, precum și de a obține consimțământul statului de condamnare în temeiul articolului 4 [alineatul] 2 din Decizia-cadru 2008/909/JAI?

- 2) Dispozițiile articolului 4 [punctul] 6 din Decizia-cadru 2002/584/JAI coroborat cu articolul 25 și cu articolul 4 [alineatul] (2) din Decizia-cadru 2008/909/JAI trebuie interpretate în sensul că refuzul de executare a unui mandat european de arestare emis pentru executarea unei pedepse privative de libertate și recunoașterea hotărârii de condamnare fără punerea efectivă în executare prin încarcerarea persoanei condamnate ca urmare a grațierii și suspendării executării pedepsei potrivit legii statului de executare și fără obținerea consimțământului statului de condamnare în cadrul procedurii de recunoaștere [atrag] pierderea dreptului statului de condamnare de a proceda la punerea în executare a pedepsei, conform articolului 22 [alineatul] (1) din Decizia-cadru 2008/909/JAI?
- 3) Articolul 8 [alineatul] (1) litera (c) din Decizia-cadru 2002/584/JAI trebuie interpretat în sensul că o hotărâre de condamnare la o pedeapsă privativă de libertate în temeiul căreia a fost emis un mandat european de arestare refuzat în temeiul articolului 4 [punctul] 6, cu recunoașterea hotărârii, dar fără punerea efectivă în executare prin încarcerarea persoanei condamnate ca urmare a grațierii și suspendării executării pedepsei potrivit legii statului de executare și fără obținerea consimțământului statului de condamnare în cadrul procedurii de recunoaștere, își pierde caracterul executoriu?
- 4) Dispozițiile articolului 4 [punctul] 5 din Decizia-cadru 2002/584/JAI trebuie interpretate în sensul că o hotărâre de refuz al executării unui mandat european de arestare emis pentru executarea unei pedepse privative de libertate și de recunoaștere a hotărârii de condamnare în temeiul articolului 4 [punctul] 6 din Decizia-cadru 2002/584/JAI, dar fără punerea efectivă în executare prin încarcerarea persoanei condamnate ca urmare a grațierii și suspendării executării pedepsei potrivit legii statului de executare (stat membru UE) și fără obținerea consimțământului statului de condamnare în cadrul procedurii de recunoaștere, reprezintă o hotărâre de „condamnare pentru aceleași fapte de o țară terță”?

În cazul în care se răspunde afirmativ la cea de a patra întrebare,

- 5) Dispozițiile articolului 4 [punctul] 5 din Decizia-cadru 2002/584/JAI trebuie interpretate în sensul că o hotărâre de refuz al executării unui mandat european de arestare emis pentru executarea unei pedepse privative de libertate și de recunoaștere a hotărârii de condamnare în temeiul articolului 4 [punctul] 6 din Decizia-cadru 2002/584/JAI, cu suspendarea executării pedepsei potrivit legii statului de executare, reprezintă o „sentință în curs de executare” în cazul în care supravegherea condamnatului încă nu a început?

(¹) Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană (JO 2008 L 327, p. 27).

(²) Decizia-cadru a Consiliului, din 13 iunie 2002, privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO 2002 L 190, p. 1, Ediție specială 9/vol. 6, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Provincial de Pontevedra (Spania) la 25 mai 2022 – Maersk A/S/Allianz Seguros y Reaseguros SA

(Cauza C-345/22)

(2022/C 368/17)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Pontevedra

Părțile din procedura principală

Apelantă: Maersk A/S

Intimată: Allianz Seguros y Reaseguros SA

Întrebările preliminare

- 1) Norma stabilită la articolul 25 din Regulamentul nr. 1215/2012 (¹), care prevede că nulitatea de plin drept a convenției atributive de competență trebuie analizată în conformitate cu legea statului membru căruia părțile i-au atribuit competența, se aplică de asemenea, într-o situație precum cea din litigiul principal, în ceea ce privește chestiunea validității extinderii efectelor clauzei în privința unui terț care nu este parte la contractul în care este inclusă clauza?